

EMILIA NIKLANDER, Hausjärven yläaste, 7D

Päivä marsuna

Olen marsu nimeltä Manteli. Minun omistajani nimi on Emilia ja siskoni on Kirsikka. Asumme sinisessä häkissä, valkoisessa rivitalossa. Minä ja Kirsikka olemme noin neljän kuukauden ikäisiä. Lempiruokaani on vehnänalkiot, paprika ja lanttu, mutta saan niitä vain harvoin. Rucolasta en tykkää yhtään. Olen väriltäni valkoinen, mutta minulla on päässä ja kaulassa musta läikkä. Kirsikka on beige, ja sillä on hassut punaiset silmät.

Aamulla herään outoon pirinään. Minä ja Kirsikka nousemme ja venyttelemme. Emilian äiti, Krista ilmestyy olohuoneen ovelle. Antaakohan se meille lisää heinää? Kirsikka on taas popsanut sitä sillä aikaa, kun minä nukuin. Kirsikka on oikea ahmatti!

Nyt Krista herättää Emilian ja menee eteiseen. Tuokohan se kaapista ison heinäpussin? Tuo! Häkin luukku avataan ja Krista laittaa meille ison kasan heinää.

Emilia menee keittiöön ja kuulen, kun jääkaapin ovi avataan. Alamme Kirsikan kanssa heti kerjätä herkkuja. Mutta hetkinen... Missä Kirsikka on? No, niinpä tietysti! Se piiloutui taas heinäkasaa. Miksiköhän se menee aina heinien alle?

Kuulen ulko-oven kolahduksen. Krista lähti töihin. Heinää mussuttaessani huomaa, että minulla on jano. Menen juomapullon luokse ja alan juoda. Onpas raikas vesi hyvää!

Pian Emiliakin lähteen, ja jäämme kotiin kaksin. Illalla valvoimme Kirsikan kanssa myöhään ja nyt väsyttää. Yritän nukkua, mutta Kirsikka haluaa leikkiä, ja juuri ennen kuin nukahdan, Kirsikka tulee tökkäämään minua nenällänsä kylkeen. Näin se tekee aina, kun haluaa leikkiä. Käänän kylkeä ja toivon, että Kirsikka ymmärtää jättää minut rauhaan. Nyt Kirsikkakin väsähtää ja käy nukkumaan kyljelleen.

Heräämme noin tunnin päästä. Huomaan vasta nyt porkkanan tuoksun, joka tulee minun ja Kirsikan lelusta. Meillä on keltainen pallo, jossa on reikä. Emilia tai Krista täyttää pallon välillä porkkanoilla, ja kun pyöritämme palloa, porkkanan palat tippuvat ulos.

Alan tökkiä palloa nenälläni, jotta se pyörisi. Sain jo muutaman palan ulos. Nyt myös Kirsikka kiinnostui pallosta.

Leikittyämme pallolla aikamme, menin katsomaan, oliko Emilia täyttänyt aamulla ruokakupin. Ruokakuppi oli täynnä herkullista ruokaa! Innostuin, sillä minulle oli tullut jo nälkä.

Syötyämme leikimme hippaa. Juoksimme ympäri häkkiä toisiamme karkuun ja hypimme. Kun saimme toisemme kiinni, tökkäsimme toisiamme kylkeen tai selkään.

Yhtäkkiä huomasin ikkunan takana kissan! Säikähdin, ja ilmoitin Kirsikalle. Myös Kirsikka pelästyi ja ryntäsimme nurkkaan piiloon. Mietin, mitä pitäisi tehdä, kun kuulin ääniä eteisestä. Kuului sulkeutuvan oven ääni ja Emilia ilmestyi olohuoneen ovelle. Kissa säikähti Emiliaa ja ryntäsi pois.

Emilia käveli häkin luo ja avasi häkin. Leikkaakohan se kynnet? En tykkää yhtään kynsien leikkauksesta, mutta sen jälkeen tuntuu mukavalta, kun kynnet on lyhyet. Emilia avaa laatikon, jossa hän säilyttää minun ja Kirsikan kynsisaksia ja harjaa, sekä kuivattua porkkanaa. Nyt Emilia ottaa laatikosta jotain, mutta en näe, mitä. Emilia nostaa ensin minut pois häkistä ja vie minut pesuhuoneeseen. Sen jälkeen hän hakee Kirsikan ja harjan. Pesuhuoneessa juoksentelu on aina mukavaa. Ensimmäisellä kerralla menimme kaapin alle, kun emme tienneet, missä olimme. Emiliasta oli vaikeaa saada meidät pois sieltä. Siitä lähtien kaapin edessä on ollut laatikko niin, ettemme enää pääse sinne. Vaikka emme kyllä enää menisikään sinne, koska vapaana juoksentelu on niin hauskaa.

Emilia ottaa minut syliinsä ja antaa vehnänalkioita kädestä. Syön niitä innoissani samalla kun Emilia rapsuttaa minua. On mukavaa, kun Emilia silittää tai rapsuttaa minua.

Vähän ajan kuluttua Emilia laskee minut alas ja ottaa Kirsikan syliin. Myös Kirsikka saa vehnänalkioita ja Emilia rapsuttaa sitäkin.

Krista tulee kotiin ja ilmestyy pesuhuoneeseen kynsisaksien kanssa. Voi ei, nyt ne leikkaavat meiltä kynnet.

Kynnet on pian leikattu ja saimme porkkanan palat palkkioksi. Nyt tuntuu mukavalta, kun kynnet eivät ole pitkät.

Emilia vie meidät häkkiin ja menemme tyytyväisinä lepäämään.

Heräämme muutaman tunnin kuluttua ja käymme syömässä. Emilia tuo meille kurkun palat, joissa on c-vitamiinia päällä. Se on todella hyvää!

Syötyämme leikimme vielä vähän aikaa, mutta Kirsikka väsy pian ja menee nukkumaan. Päätän itsekkin käydä jo nukkumaan, sillä tänään on ollut raskas ja jännittävä mutta myös mukava päivä.